

costes etiam nulli festo cedunt. Reliquæ omnes non sunt privilegiatæ, et ritu tantum simplici seu feriali celebrantur.

Titulus IV.

DE MISSIS VOTIVIS SANCTÆ MARIE ET ALIIS.

Rub. 1. *In Sabbatis non impeditis Festo Duplici, vel Semiduplici, Octava, Vigilia, Feriis Quadragesimæ vel Quatuor Temporum, vel Officio alicujus Dominicæ, quæ supersit, in præcedens Sabbatum translato, dicitur Missa de Sancta Maria secundum varietatem temporum, ut in fine Missalis ponitur.*

2. *In Adventu autem, licet Officium non fiat de Sancta Maria in Sabbato, dicitur tamen Missa principalis de ea cum commemoratione de Adventu, nisi fuerint Quatuor Tempora, vel Vigilia, ut supra.*

3. *Aliis diebus infra hebdomadam, quando Officium fit de Feria, et non est resumenda Missa Dominicæ præcedentis, quæ fuerit impedita (exceptis Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum, et Vigiliarum) dici potest aliqua ex Missis votivis, etiam in principali Missa, quæ vocatur Conventualis, secundum ordinem dierum in fine Missalis assignatum, cum commemoratione Feriæ, de qua factum est officium. Quæ tamen Missæ, et omnes aliæ Votivæ, in Missis privatis dici possunt pro arbitrio Sacerdotum, quocumque die Officium non est duplex, aut Dominica, cum commemoratione ejus, de quo factum est Officium, et commemoratione item Festi simplicis, si de aliquo occurrat eo die fieri commemorationem in Officio. Id vero passim non fiat, nisi rationabili de causa. Et quoad fieri potest, Missa cum Officio conveniat.*

25. Missa conventualis, ut dictum est n. 15, semper debet esse conformis officio, et nunquam potest esse votiva, exceptis his casibus, quæ hic enumerantur in Rub. n. 2, quando debet esse votiva de s. Maria, et n. 3, quando potest, sed non debet esse votiva, ut patet ex verbis rubricarum.

Quod dicitur n. 3 de resumenda missa dominicæ præcedentis, intelligitur de casu, quo aliqua dominica impedita fuit festo duplici in ea occurrente, ita ut missa dominicæ dici non potuerit: quo casu prima die, qua infra hebdomadam fit officium feriale, missa conventualis dici non potest votiva secundum ordinem dierum in fine missalis assignatum, sed dici debet de dominica præcedente. Idem dicendum est de feria, in qua officium dominicæ anticipatur.

Rubricæ præcedentes agunt de missa conventuali usque ad verba n. 3 *quæ tamen Missæ, et omnes etc.*, quæ spectant ad missas privatas seu non conventuales, sive privatim sive solemniter celebrentur, et de his solis in sequentibus agetur.

26. Quid est missa votiva et quomodo dividitur?

R. Est ea quæ celebratur extra ordinem officii, juxta initiales rubricas generales missalis, supra allatas n. 12; ita ut quæcumque sit missa, et quacumque die dicatur extra ordinem officii, celebranda sit juxta rubricas generales hujus tituli IV aliasque quæ de missis votivis agunt. Sic dicta est a voto seu desiderio celebrantis aut petentis.

Dividitur in votivam late sumptam et stricte sumptam. Illa est, quæ a rubricis præscribitur dicenda tali die ex voto seu devotione ipsius Ecclesiæ, ut missa principalis de s. Maria in sabbatis adventus; ad hanc reduci possunt missæ, quæ de feriis vel vigiliis infra octavam celebrantur, et quæ in cathedralibus et collegiatis præter missam festi occurrentis dicuntur juxta rub. tit. 3.

Votiva stricte sumpta est, quæ celebratur extra ordinem officii, quin a rubricis præscribatur; et dividitur in privatam et solemnem. Hæc est, quæ cantatur pro re gravi vel publica Ecclesiæ causa, et ex præscripto ordinarii; privata autem, quæ celebratur pro arbitrio celebrantis, vel ex præscripto quidem ordinarii, sed non pro re gravi, sive solemniter cantetur, sive privatim legatur.

27. Quid requiritur, ut quis celebret missam votivam?

R. 1° Ut ista missa pro votiva legi permittatur; 2° ut dies eam permittat; 3° ut habeatur causa rationabilis, et pro votiva solemniter res quidem gravis vel publica Ecclesiae causa (1); 4° ut pro votiva solemniter adsit indictio vel saltem licentia ordinarii (2).

Quæ est causa rationabilis, quæ requiritur ad celebrandam missam votivam privatam?

R. Talis non est celerior missæ expeditio vel quid simile, sed requiritur et sufficit, ut ab offerente stipendium postuletur votiva, vel habeatur aliquod virtutis motivum aut specialis devotio erga aliquod mysterium aut sanctum (3). Ratio est, quia officium est præparatio et dispositio ad missam, et Ecclesia officium et missam ordinat ad eundem finem, ad idem nempe mysterium aut sanctum colendum: quoad igitur fieri potest, missa cum officio convenire debet, et sine causa saltem rationabili ab eo discordare non potest. Insuper sacrificium Deo est tanto acceptabilius et hominibus salutarius, quanto Ecclesiae ritibus est conformius.

Quæ est causa gravis et publica, quæ requiritur ad cantandam votivam solemnem?

R. Talis est spiritualis vel temporalis necessitas, quæ communitatem vel saltem majorem ejus partem afficit: v. g. pro obtinenda pace, serenitate aeris, etc., pro acquirendo gravi et publico beneficio vel avertendo malo, pro recuperanda sanitate Pontificis, Episcopi, Regis, etc., si gratiæ pro magno accepto beneficio sint agenda, etc. (4).

Id autem intelligendum est tantum pro illa vice, qua necessitas occurrit (5): ita ut Episcopus per modum regulæ seu pro quadam necessitate quotannis occurrente non possit indicare missam votivam solemnem. Et sic S. R. Congre-

(1) Rub. gen. hoc. tit. n. 3, tit. VIII, n. 4, et tit. XI in fine.

(2) S. R. C. 28 Sept. 1675, n. 2601-2753; 4 Sept. 1745, n. 4026-4175, 2.

(3) S. Alph. de Ligorio l. 6, n. 419; Quarti p. 1, t. 4, d. 2.

(4) Merati p. 1, t. IV, n. 52; Gardellini in instr. Clem. § 12, n. 26.

(5) S. R. C. 4 Sept. 1745, n. 4026-4175, 2.

gatio (1) rescripsit adorationem perpetuam non esse rationem sufficientem, ad indicendam votivam solemnem ss. Sacramenti: quod tamen indulto Apostolico pro diœcesi Brugensi concessum est (2). Item quamvis exercitium missionis civitatis aut pagi causa gravis esse possit, ad unica vice initio exercitii cantandam votivam solemnem v. g. de Spiritu Sancto, si licentia ordinarii accedat; ista tamen singulis diebus temporis missionis, aut sine speciali ordinarii licentia nullo modo celebrari permittitur.

Præterea pro causa gravi et sufficienti ad cantandam votivam solemnem, non habentur electio abbatissæ (3); neque vestitio et professio religiosa, etiamsi ea sit loci consuetudo (4); neque processio, sive instituat ratione ss. Sacramenti, eo quod in ejus die festo vel per octavam commode haberi non possit (5), sive in dominicis ratione alicujus confraternitatis (6); neque novena, etiam solemniter celebrata (7); neque primitiæ neosacerdotum, nec jubilæum etiam 50 annorum juxta communem opinionem. Adeoque in his et similibus casibus, si votiva privata non permittatur, missa diei cantanda est, qua multo efficacius obtinebitur effectus, quam si votiva contra rubricas celebraretur. Pariter missa diei cantanda est feriis quintis, ubi cantatur missa in honorem ss. Sacramenti, si dies votivam privatam non permittat (8).

—————
 QUIBUS DIEBUS MISSA VOTIVA PRIVATA ET SOLEMNIS
 PERMITTITUR ET PROHIBETUR.

28. Quibus diebus votiva privata permittitur et prohibetur?

(1) 12 Sept. 1840, n. 4750-4897, 6.

(2) 30 Mart. 1846.

(3) S. R. C. 28 Ap. 1708, n. 3637-3786, 6.

(4) 24 Jul. 1683, n. 2880-3029, 5; 26 Aug. 1702, n. 3482-3631; 11 Mart. 1837, n. 4663-4812.

(5) 8 Mart. 1749, n. 4051-4200; 10 Sept. 1796, n. 4320-4469, 6.

(6) 6 Dec. 1653, n. 1545-1692.

(7) 2 Sept. 1690, n. 3083-3232, 5 et 6.

(8) 24 Jul. 1683, n. 2880-3029, 6.